

Sprawa C-940/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

30 grudnia 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

19 grudnia 2019 r.

Strona skarżąca:

Les Chirugiens-Dentistes de France

Confédération des Syndicats médicaux français

Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France

Syndicat des Biologistes

Syndicat des Médecins libéraux

Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes

Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes

Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Union dentaire

Druga strona postępowania:

Ministre des Solidarités et de la Santé

Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation

Premier minister

[...]

**REPUBLIKA FRANCUSKA
W IMIENIU NARODU
FRANCUSKIEGO**

[...]

Conseil d'Etat [rada stanu, Francja] [...] (wydział ds. sporów, połączone izby piąta i szósta)

[...]

Uwzględniając następujące postępowania:

1. [skarga nr 416964] [...] [C]onfédération nationale des syndicats dentaires, obecnie „Les chirurgiens-dentistes de France” (krajowa federacja związków zawodowych dentystów), Confédération des syndicats médicaux français (federacja francuskich związków zawodowych lekarzy), Fédération des syndicats pharmaceutiques de France (federacja związków zawodowych farmaceutów we Francji), Syndicat des biologistes (związek zawodowy biologów), Syndicat des laboratoires de biologie clinique (związek zawodowy medycznych laboratoriów diagnostycznych), Syndicat des médecins libéraux (związek zawodowy lekarzy wykonujących wolny zawód) oraz Union dentaire (związek dentystyczny) wnoszą do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – art. 1, 2, 4 i 6 *décret n° 2017–1520 du 2 novembre 2017 relatif à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (dekretu nr 2017–1520 z dnia 2 listopada 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w dziedzinie zdrowia)* oraz *arrêté de la ministre des solidarités et de la santé du 4 décembre 2017 relatif à la déclaration préalable de prestation de services pour les professions médicales et les pharmaciens (zarządzenia ministra solidarności i zdrowia z dnia 4 grudnia 2017 r. w sprawie uprzedniego zgłoszenia świadczenia usług dla zawodów medycznych i farmaceutów)* oraz wydanego przez tego samego ministra *arrêté du 8 décembre 2017 relatif à l'avis rendu par les commissions d'autorisation d'exercice ou par les ordres des professions de santé en cas d'accès partiel à une profession dans le domaine de la santé (zarządzenia z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie opinii wydawanej przez komisje zezwalające na wykonywanie zawodu lub przez izby zawodów medycznych w przypadku częściowego dostępu do zawodu w dziedzinie ochrony zdrowia)*;

2) [...] [*postanowienie dotyczące kosztów*]

Les chirurgiens-dentistes de France i in. utrzymują, że: **[Or. 2]**

- art. L. 4002–3 code de la santé publique (kodeksu zdrowia publicznego), który stanowi podstawę prawną zaskarżonego dekretu, jest niezgodny z art. 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do zawodów lekarza, chirurga stomatologicznego, położnej i pielęgniarki;

- zaskarżony dekret i zaskarżone zarządzenia włączają zatem niezgodnie z prawem do zakresu częściowego dostępu zawody objęte rozdziałem III księgi III dyrektywy.

[...] [*cofnięcie skargi przez związek zawodowy medycznych laboratoriów diagnostycznych*]

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

[...]

2. [skarga nr 417078] [...] Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes (krajowa rada izby chirurgów stomatologicznych) wnosi do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – tego samego dekretu z dnia 2 listopada 2017 r. [...]

2) [...] [*koszty*]

[...] Utrzymuje ona, że zaskarżony dekret:

- [...] [*uchybiecie formalne*]

- opiera się na art. L. 4002–3 kodeksu zdrowia publicznego, który jest niezgodny z art. 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do zawodów lekarza, chirurga stomatologicznego, położnej i pielęgniarki;

- [...] [*kwestia prawa wewnętrznego*]

- narusza art. L. 4002–4 tego kodeksu, przewidując zasięgnięcie opinii komisji w przedmiocie wniosków o dostęp częściowy, poza zasięgnięciem opinii izby zawodowej, której one ewentualnie dotyczą; **[Or. 3]**

- wprowadza do tego kodeksu art. R. 4002–4, który jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim pozwala on na przyznanie wnioskodawcy częściowego dostępu, o który nie wystąpił;

- wprowadza do kodeksu, w swoim art. 2, przepisy dotknięte oczywistym błędem w ocenie w zakresie, w jakim ustanawiają one dla różnych zainteresowanych zawodów skargę do sądu administracyjnego na decyzję, w której właściwy organ rozstrzyga w przedmiocie znajomości języka francuskiego przez wnioskodawcę.

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

[...] *Ministre de l'enseignement supérieur, de la recherche et de l'innovation* (minister szkolnictwa wyższego, badań naukowych i innowacji) wnosi o oddalenie skargi. Zgadza się ona z uwagami przedstawionymi przez *ministre de la solidarité et de la santé* (ministra solidarności i zdrowia).

Skarga została przekazana *Premier ministre* (premierowi) i *Président de la République* (prezydentowi Republiki Francuskiej), którzy nie złożyli pisma procesowego.

3. [skarga nr 417937] [...] *Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes* (krajowa rada izby chirurgów stomatologicznych) wnosi do *Conseil d'État* (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – *zarządzenia ministra solidarité et de la santé z dnia 4 grudnia 2017 r.* w sprawie uprzedniego zgłoszenia świadczenia usług dla zawodów medycznych i farmaceutów;

2) [...] [*koszty*]

[...] Utrzymuje ona, że zaskarżone zarządzenie:

- [...] [*w przedmiocie prawa wewnętrznego*]

- niezgodnie z prawem włącza do zakresu częściowego dostępu zawody objęte rozdziałem III księgi III dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r.;

- narusza art. L. 4112–7 kodeksu zdrowia publicznego, zezwalając osobom praktykującym mającym siedzibę w państwie trzecim na swobodne świadczenie usług;

- jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie co do gwarancji wartości dowodowej i autentyczności, których wymaga w odniesieniu do dokumentów, za pomocą których wnioskodawca udowadnia, że wykonywał swój zawód w państwie, w którym ma miejsce zamieszkania, przez trzy lata w pełnym wymiarze czasu pracy, lub w niepełnym wymiarze czasu pracy przez całkowity równoważny okres. **[Or. 4]**

[...] *Ministre de la solidarité et de la santé* wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

4. [skarga nr 417963] [...] *Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes* (krajowa rada izby masażylistów kinezyterapeutów) wnosi do *Conseil d'État* (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – *arrêté de la ministre des solidarités et de la santé du 8 décembre 2017* relatif à la déclaration préalable de prestation de services pour les conseillers en génétique, les physiciens médicaux et les préparateurs en pharmacie et en pharmacie hospitalière, ainsi que

pour les professions figurant au livre III de la partie IV du code de la santé publique (*zarządzenia ministra solidarności i zdrowia z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie uprzedniego zgłoszenia świadczenia usług przez doradców genetycznych, fizyków medycznych oraz farmaceutów przygotowujących leki w aptekach i aptekach szpitalnych, a także wykonujących zawody wymienione w księdze III części IV kodeksu zdrowia publicznego*);

2) [...] [*koszty*]

[...] Utrzymuje ona, że zaskarżone zarządzenie:

- [...] [*w przedmiocie prawa wyłącznie wewnętrznego*]

- narusza art. R. 4311–38 kodeksu zdrowia publicznego, ponieważ nie wymaga przedstawienia dokumentów pozwalających upewnić się co do charakteru i treści odbytego pierwotnego szkolenia, ponieważ nie zawiera informacji dotyczących miejsca wykonania pierwszej usługi, ponieważ nie zawiera informacji dotyczących czasu trwania świadczenia usług i wreszcie ponieważ nie wymaga, w odniesieniu do ubezpieczenia zawodowego, przedstawienia innych informacji niż nazwa zakładu ubezpieczeń i numer umowy;

- narusza art. L. 4321–11 kodeksu zdrowia publicznego, ponieważ nie przewidziano w nim przedstawienia dowodów potwierdzających znajomość języków przez wnioskodawcę.

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

5. [skarga nr 418010] [...] Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes (krajowa rada izby chirurgów stomatologicznych) wnosi do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – *arrêté de la ministre des solidarités et de la santé du 8 décembre 2017 désignant les préfets de région compétents pour l'examen des demandes d'autorisation d'exercice ou de prestation de services des professions de santé (zarządzenia ministra solidarności i zdrowia z dnia 8 grudnia 2017 r. określającego prefektów regionów właściwych do rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu lub świadczenie usług w odniesieniu do zawodów medycznych)*; [**Or. 5**]

2) [...] [*koszty*]

[...] Utrzymuje ona, że zaskarżone zarządzenie jest niezgodne z prawem w zakresie, w jakim dotyczy zawodu chirurga stomatologicznego, który jest wyłączony z mechanizmu częściowego dostępu przewidzianego w dyrektywie z dnia 7 września 2005 r.

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

6. [skarga nr 418013] [...] Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes (krajowa rada izby chirurgów stomatologicznych) wnosi do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności zarządzenia ministra solidarności i zdrowia z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie opinii wydawanej przez komisje zezwalające na wykonywanie zawodu lub przez izby zawodów medycznych w przypadku częściowego dostępu do zawodu w dziedzinie ochrony zdrowia;

2) [...] [koszty]

[...] Utrzymuje ona, że zaskarżone zarządzenie:

- jest niezgodne z prawem w zakresie, w jakim dotyczy zawodów objętych rozdziałem III księgi III dyrektywy, w szczególności zawodu chirurga stomatologicznego, ponieważ zawody te są wyłączone z mechanizmu częściowego dostępu na mocy art. 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE;

[...] [zarzut dotyczący prawa wewnętrznego]

[...] [zarzut dotyczący prawa wewnętrznego]

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne. **[Or. 6]**

7. [skarga nr 419746] [...] Conseil national de l'ordre des infirmiers (krajowa rada izby pielęgniarek) wnosi do Conseil d'État (rady stanu) o:

1) stwierdzenie nieważności dorożumianej decyzji wynikającej z beczynności ministra solidarności i zdrowia w odpowiedzi na jej remonstrację z dnia 28 grudnia 2017 r. w przedmiocie cofnięcia dekretu nr 2017–1520 z dnia 2 listopada 2017 r. i zarządzenia ministra solidarności i zdrowia z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie opinii wydawanej przez komisje zezwalające na wykonywanie zawodu lub przez izby zawodów medycznych w przypadku częściowego dostępu do zawodu w dziedzinie ochrony zdrowia;

2) [...] [koszty]

[...] Utrzymuje ona, że:

[...] [kwestie prawa wewnętrznego]

- art. L. 4002–3 kodeksu zdrowia publicznego, wprowadzony ordonnance du 19 janvier 2017 (rozporządzeniem z dnia 19 stycznia 2017 r.), jest niezgodny z dyrektywą z dnia 7 września 2005 r., która wyłącza z mechanizmu częściowego dostępu zawody objęte rozdziałem III księgi III dyrektywy, w zakresie, w jakim

ma on zastosowanie do zawodów lekarza, chirurga stomatologicznego, pielęgniarki i położnej;

- zaskarżony dekret i zaskarżone zarządzenie włączają niezgodnie z prawem do zakresu częściowego dostępu zawody objęte rozdziałem III księgi III tej dyrektywy.

[...] [M]inister solidarności i zdrowia wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi ona, że podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

Skarga została przekazana premierowi i prezydentowi Republiki Francuskiej, którzy nie złożyli pisma procesowego.

Zważywszy na pozostałe dokumenty w aktach sprawy;

Uwzględniając: **[Or. 7]**

- Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 267;
- dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r.;
- dyrektywę 2013/55/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2013 r.;
- kodeks zdrowia publicznego;
- loi n° 2016–41 du 26 janvier 2016 (ustawę nr 2016–41 z dnia 26 stycznia 2016 r.);
- loi n° 2018–132 du 26 février 2018 (ustawę nr 2018–132 z dnia 26 lutego 2018 r.);
- ordonnance n° 2016–1809 du 22 décembre 2016 (rozporządzenie nr 2016–1809 z dnia 22 grudnia 2016 r.);
- ordonnance n° 2017–50 du 19 janvier 2017 (rozporządzenie nr 2017–50 z dnia 19 stycznia 2017 r.);
- code de justice administrative (kodeks postępowania przed sądami administracyjnymi);

[...] [względy proceduralne]

Mając na uwadze, co następuje:

1. Skargi, o których mowa powyżej, wniesione przez Chirurgiens-dentistes de France i in., Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes oraz przez Conseil national de l'ordre

des infirmiers [mają na celu] rozstrzygnięcie podobnych kwestii. Należy je połączyć w celu wydania jednego orzeczenia.

[...]

2. [stwierdzenie cofnięcia skargi przez związek zawodowy medycznych laboratoriów diagnostycznych]

W przedmiocie zaskarżonego dekretu i zaskarżonych zarządzeń:

3. Artykuł 4f ust. 1, dodany do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., stanowi:

„Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego po indywidualnym rozpatrzeniu każdego wniosku przyznaje dostęp częściowy do działalności zawodowej na terytorium tego państwa wyłącznie wtedy, gdy są spełnione wszystkie następujące warunki: a) specjalista jest w pełni [Or. 8] uprawniony do wykonywania w rodzimym państwie członkowskim działalności zawodowej, w odniesieniu do której ma mieć przyznany dostęp częściowy w przyjmującym państwie członkowskim; b) różnice między daną działalnością zawodową legalnie wykonywaną w rodzimym państwie członkowskim i danym zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim są na tyle znaczne, że zastosowanie środków wyrównawczych oznaczałoby konieczność ukończenia przez wnioskodawcę pełnego programu kształcenia i szkolenia wymaganego w przyjmującym państwie członkowskim do posiadania pełnego dostępu do zawodu regulowanego w przyjmującym państwie członkowskim; c) daną działalność zawodową można w sposób obiektywny oddzielić od innych rodzajów działalności objętych danym zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim. Na użytek lit. c) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego bierze pod uwagę, czy działalność zawodowa może być wykonywana niezależnie w rodzimym państwie członkowskim”.

Ordonnance du 19 janvier 2017 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles dans le domaine de la santé (rozporządzenie z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w dziedzinie ochrony zdrowia), wydane w celu przetransponowania powyższych przepisów do prawa francuskiego, wprowadziło w szczególności do kodeksu zdrowia publicznego art. od L. 4002–3 do L. 4002–6, które regulują warunki częściowego dostępu do zawodów medycznych uregulowanych w części czwartej tego kodeksu. Przepisy te uzyskały moc ustawy na mocy zatwierdzenia tego rozporządzenia ustawą z dnia 26 lutego 2018 r.

Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności – z powodu nadużycia władzy – dekretu z dnia 2 listopada 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w dziedzinie ochrony zdrowia, przyjętego w celu stosowania tych przepisów

ustawowych, jak również zarządzeń ministra solidarności i zdrowia z dni 4 i 8 grudnia 2017 r., wydanych w celu wykonania tego dekretu.

[...] [*badanie formalnej zgodności z prawem dekretu*]

4.[...]

5. [...]

W przedmiocie materialnej zgodności z prawem dekretu:

6. Po pierwsze, przepisy art. R. 4002–2 kodeksu zdrowia publicznego, wprowadzone do tego kodeksu zaskarżonym dekretem, przewidują w odniesieniu do wniosków o udzielenie częściowego dostępu w celu rozpoczęcia działalności, że oprócz ewentualnej opinii właściwej izby zawodowej zostaną wydane, na podstawie przepisów części czwartej kodeksu zdrowia publicznego dotyczących różnych zawodów medycznych, decyzje komisji w przedmiocie indywidualnych zezwoleń na wykonywanie danych zawodów.

7. Z jednej strony, o ile art. L. 4002–4 kodeksu zdrowia publicznego przewiduje zasięgnięcie opinii izb zawodowych właściwych w danym przypadku, o tyle okoliczność ta nie stoi na przeszkodzie temu, by zaskarżony dekret przewidywał ponadto zasięgnięcie opinii komisji, o których mowa w poprzednim punkcie, ani temu, by precyzował elementy, do których powinny w szczególności odnosić się zarówno opinie tych komisji, jak i opinie organów izb zawodowych. Z drugiej strony, zarzut [zgodnie z którym] art. R. 4002–2 jest niezgodny z prawem, ponieważ przewiduje w ten sposób wydawanie przez izbę zawodową opinii w przedmiocie decyzji, których podjęcie do niej należy, [jest bezskuteczny], skoro organem [Or. 9] właściwym do rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu jest minister, a nie izba zawodowa, która rozstrzyga jedynie w przedmiocie wpisu na jej listę.

8. Po drugie, [*oddalenie zarzutu, zgodnie z którym odesłanie do zarządzenia ministerialnego narusza przepisy kodeksu zdrowia publicznego przewidujące, że warunki i zasady stosowania są określone w dekrete Conseil d'Etat (rady stanu)*].

9. Po trzecie, art. R. 4002–4 kodeksu zdrowia publicznego, wprowadzony do tego kodeksu zaskarżonym dekretem, stanowi, że: „*W przypadku wniosku o zezwolenie na wykonywanie zawodu w celu rozpoczęcia działalności, gdy opinia komisji zawiera bardziej restrykcyjną propozycję dostępu częściowego, a zawód wnioskodawcy posiada samorząd, należy zasięgnąć opinii tego samorządu na warunkach określonych w art. R. 4002–3*”. Wbrew temu, co twierdzą skarżący, przepisy te ani nie mają na celu, ani nie skutkują umożliwieniem zobowiązania do częściowego wykonywania zawodu przedsiębiorcy, który ubiega się o zezwolenie na wykonywanie zawodu medycznego w celu rozpoczęcia działalności. Zarzut oparty na tym, że są one z tego względu niezgodne z prawem, należy zatem oddalić.

10. Po czwarte, art. R. 4112–1 kodeksu zdrowia publicznego przewiduje do celów wpisu na listę izby lekarskiej, chirurgów stomatologicznych i położnych, że wnioskodawca powinien między innymi przedstawić „wszelkie informacje umożliwiające wykazanie, że posiada znajomość języków niezbędną do wykonywania zawodu” oraz że decyzja rady departamentalnej odmawiająca wpisu, między innymi ze względu na brak wystarczającej znajomości języka, może być przedmiotem odwołania administracyjnego do rady regionalnej lub międzyregionalnej, a następnie do krajowej rady izby, zaś wniesienie tych odwołań jest obowiązkowe przed wniesieniem skargi do Conseil d’Etat (rady stanu).

11. W celu przetransponowania przepisów art. 53 dyrektywy z dnia 7 września 2005 r., zgodnie z którymi: „Każde sprawdzenie znajomości języka musi być proporcjonalne do działalności, która ma być prowadzona. Zainteresowany specjalista może się odwołać od takiego sprawdzenia zgodnie z prawem krajowym”, art. 2 zaskarżonego dekretu wprowadza do kodeksu zdrowia publicznego art. R. 4112–6-2, mający zastosowanie do procedury wpisu na listę izb zawodów medycznych, zgodnie z którym: „Kontrola przez właściwy organ znajomości języka francuskiego przez wnioskodawcę prowadzi do wydania decyzji, która może być przedmiotem odwołania do właściwego miejscowo sądu administracyjnego”. Jakkolwiek Conseil national de l’ordre des chirurgiens-dentistes twierdzi, że ustanowienie w tym artykule szczególnej decyzji rady departamentalnej izby w sprawie znajomości języka przez wnioskodawcę, od której to decyzji przysługuje szczególny środek zaskarżenia do sądu administracyjnego, może, ze względu na jej współistnienie z procedurą, o której mowa w pkt 10, zwiększyć złożoność postępowania dotyczącego zakwestionowania odmowy wpisu na listę izby, to jednak złożoność ta nie powoduje, że zaskarżony dekret jest dotknięty oczywistym błędem w ocenie. **[Or. 10]**

12. Jednakże, po piąte, art. 4f ust. 6 dotyczący częściowego dostępu, wprowadzony do ww. dyrektywy z dnia 7 września 2005 r. dyrektywą z dnia 20 listopada 2013 r., stanowi, że: „Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do specjalistów korzystających z automatycznego uznania kwalifikacji zawodowych na mocy tytułu III rozdziały II, III i IIIa”, zaś rozdział III tytułu III dotyczy uznawania kwalifikacji zawodowych na podstawie koordynacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia, odnoszącego się do dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy uprawniających do podejmowania działalności zawodowej w charakterze lekarza posiadającego podstawowy poziom wykształcenia medycznego lub lekarza specjalisty, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentysty lub wyspecjalizowanego lekarza dentysty, położnej i farmaceuty. Zawody te stanowią we Francji zawody regulowane, które są uregulowane w części czwartą kodeksu zdrowia publicznego. Artykuł L. 4002–3 tego kodeksu daje możliwość częściowego dostępu do wszystkich zawodów medycznych uregulowanych w części czwartej tego kodeksu, w tym w konsekwencji do zawodów, do których ma zastosowanie mechanizm automatycznego uznawania kwalifikacji

zawodowych. Skarżący utrzymują, że w związku z tym artykuł ten jest niezgodny z ww. art. 4f ust. 6 dyrektywy z dnia 7 września 2005 r. Ustosunkowanie się do tego zarzutu zależy zatem od tego, czy ów artykuł dyrektywy należy rozumieć w ten sposób, że wyklucza on, aby państwo członkowskie ustanowiło możliwość częściowego dostępu do jednego z zawodów, do których ma zastosowanie mechanizm automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych przewidziany w przepisach rozdziału III tytułu III tej dyrektywy.

13. Ponieważ zaskarżony dekret został przyjęty na podstawie przepisów art. L. 4002–3 kodeksu zdrowia publicznego, powyższe pytanie jest decydujące dla rozstrzygnięcia sporu przez Conseil d'État (radę stanu) i wiąże się z poważnymi trudnościami. W konsekwencji należy przedstawić je Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a do czasu wydania przez niego orzeczenia, zawiesić postępowanie w sprawie żądań Confédération nationale des syndicats dentaires i in., skierowanych przeciwko zaskarżonemu dekretowi.

W odniesieniu do zaskarżonych zarządzeń:

14. Ponieważ zgodność z prawem zaskarżonych zarządzeń zależy od zgodności z prawem dekretu stanowiącego ich podstawę prawną, należy również zawiesić postępowanie w przedmiocie żądań mających na celu stwierdzenie nieważności tych zarządzeń do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w przedmiocie pytania zadanego mu w trybie prejudycjalnym.

POSTANAWIA, CO NASTĘPUJE:

[...]

[...] Postępowanie w sprawie skarg zostaje zawieszono do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w przedmiocie następującego pytania: **[Or. 11]**

Czy art. 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. wyklucza, by państwo członkowskie wprowadziło możliwość częściowego dostępu do jednego z zawodów, do których ma zastosowanie mechanizm automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych przewidziany w przepisach tytułu III rozdział III tej dyrektywy?

[...] *[formulki proceduralne]*

Postanowiono w wyniku posiedzenia z dnia 29 listopada 2019 r. [...]

Ogłoszono na posiedzeniu jawnym, w dniu 19 grudnia 2019 r.

[...]